

Logg från Älva

Datum: Lördagen den 19:e september

Elevloggare: Alva & Cornelia

Personalloggare: Petra

Position: Brügge

Beräknad ankomst till nästa hamn: Portsmouth onsdag middag

Planerat datum för att segla vidare: Måndag eftermiddag

Väder: Moln och små glimtar av sol

Elevlogg:

Skepp O'hoj alla fina där hemma som vi saknar!

Nu är vi äntligen framme i BRÜGGE! Efter många om och men angående slussning och trafikbroar i Zeebrügge, är vi i hamn. Färden hit till Brügge var väldigt lugn om man jämför med tidigare rutter. Kanalen från Zeebrügge till Brügge var väldigt fin och hade häftig växtlighet. Dagen har gått ut på engelska och vår första historielektion, eftersom Lena, historieläraren, äntligen kom till oss i torsdags! Riktigt intressant med historia. På måndag ska vi få åka till ett arbetsläger här i Belgien, från andra världskriget, det vi studerar just nu inom historia. Imorgon bjuder vaktlag A på trerätters, det är tradition att alla vaktlag lagar trerätters sista dagen de har byssan. Det kommer bli supergott! Men, nu måste vi checka ut för vi ska ta Brügge med storm och göra stan osäker!

Med många kramar,

Cornelia & Alva

Personallogg:

Hej!

“Stá’n é full av vatten....”

Pepparkakshusen gjorda av tegel står snyggt och prydligt uppradade längs det icke snörräta system av kanaler som slingrar sig runt överallt i staden. De vackra vattendragen känns ibland som boaormar virande sina kraftiga muskler omkring en, ormar som vägrar släppa greppet, man är fast, men på ett trevligt vis. Det är jättesvårt att hitta hem.

Omedelbart när man kommit över första bron som går över den största kanalen som flyter runt hela den inre stadskärnan överväldigas man av en känsla av icke tillhörande. Man har klippts ut ur ett sammanhang, som en klippdocka ur ett gammalt dammagasin, och placerats i en miljö så främmande, så främmande. Känslan tilltar ju längre in mot mitten av staden man kommer. Tänk att det såg ut så här då.....och i Stockholm vid samma tidpunkt såg det ut på ett helt annat vis.

Innanför den stora kanalen vimlar det av uteserveringar och små trevliga butiker. De flesta av restaurangerna har satt nationalrätten ”Moules Frites” på menyn. Blåmusslor kokta i vitt vin, charlottenlök och vitlök som serveras tillsammans med potatisstavar friterade till fulländning. Mjuka i mitten med ett knaprigt yttre. På riktigt; De är gyllengula!

Naturligtvis är många av butikerna turistfällor, men oavsett det så är de trevliga. Flera av dem säljer belgisk choklad i alla former och varianter. Allt ifrån helt normala små praliner till harar och betydligt mer ekivoka skapelser, vilkas form jag inte tänker gå in på här.

Visst låter allt det här fantastiskt? Men än så länge har inget på den här resan slagit upplevelsen jag fick förmånen att dela med eleverna ute på mud-flaten på Texel. Tänk att i två underbara timmar få klafsa runt på havsbotten, gäst hos djur man inte visste fanns. Guidad av en man vars engagemang man inte kunde ta miste på. Det är lyx! Eller som en vän för ett par år sedan sa: -”Nej det är inte lyx, det är normalt”. Det är inte normalt at vandra på en gigantisk mudflat, men det han menade var att det är normalt att så fort det dyker upp en chans till något fantastiskt, så skall man ta den.

Hälsningar Petra Nyberg, överstyrman.